

Emergència econòmica

L'aturada de les llicències castiga l'enginyeria i l'edificació

Les administracions gairebé no han tramitat cap permís els últims dos mesos

ROSA SALVADOR
Barcelona

Els dos mesos d'aturada de la majoria de projectes d'obres pel confinament es podrien ampliar encara més per falta de llicències administratives. Aquesta és l'advertència que uneix la patronal dels promotors (APCE), la de les enginyeries (Tecniberia), el Consell de Col·legis d'Arquitectes (CSCAE) i el Col·legi d'Aparelladors de Catalunya, que reclamen a les diverses administracions que prenguin mesures per evitar que sigui impossible començar obres noves per falta de llicències.

"La situació ja era greu abans d'aquesta crisi, però la pandèmia l'ha agreujada. S'han suspès els terminis administratius, tot i que en alguns ajuntaments els tècnics estan teletreballant i emetent informes, però en molts d'altres no", assenyala Joan Tous, president de la demarcació de Tarragona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC).

Els arquitectes destaquen l'enorme variabilitat dels terminis que es necessiten a Catalunya per obtenir una llicència d'obres. Malgrat que el reglament d'Obres, Activitats i Serveis estableix que les administracions han de concedir una llicència en dos mesos, a Catalunya el termini mitjà per aconseguir-la és de cinc mesos. En localitats com Sabadell s'arriba als 9,3 mesos d'espera, mentre que a Figueres s'aconsegueix en 2,5 mesos. A la ciutat de Barcelona el retard mitjà és de cinc mesos.

"La situació varia molt en funció dels recursos humans de què disposen els ajuntaments (els anys de crisi se'ls va prohibir ampliar les plantilles) i també dels recursos tècnics". Però sobretot depèn de com s'organitza el procés de tramitació administrativa de les llicències: la majoria dels projectes requereixen informes sectorials d'urbanisme, bombers, patrimoni, protecció civil o d'altres organismes. En alguns ajuntaments, mentre es demanen aquests informes, es continuen duent a terme les comprovacions necessàries sobre l'adequació tècnica per autoritzar el projecte, mentre que en altres ajuntaments l'expedient es paralitza.

El CSCAE considera que l'obtenció de llicències es podria agilitar impulsant la digitalització dels tràmits; simplificant els procediments de gestió, que varien per comunitats autònomes, i unificant criteris normatius i dotant-los "de la visió integral que ara els falta".

La patronal dels promotors, APCE,

Sabadell, el municipi més lent

■ Sabadell és el municipi de Catalunya on costa més d'obtenir una llicència d'obres: 9,3 mesos, segons una enquesta duta a terme pels col·legis d'arquitectes catalans entre els seus associats, que també destaca la situació de Rubí (8,8 mesos), Sitges i Mataró (a totes dues ciutats, vuit mesos d'espera, quan la llei fixa dos mesos com a termini màxim). A l'altre extrem, a Figueres, Matadepera i Reus la llicència administrativa s'obté en tres mesos o menys. Joan Tous,

TERMINI PER TRAMITAR UNA LICÈNCIA D'OBRA

FONT: Col·legis d'Arquitectes de Catalunya

president del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya a la demarcació de Tarragona, remarca "la disparitat: municipis molt semblants, amb la mateixa complexitat, tenen terminis molt diferents", que, segons el seu parer, no es corresponen amb la complexitat d'un gran nombre de tràmits.

"La validació dels requisits tècnics la podria fer una entitat certificadora en només una setmana", afegix Tous. L'enquesta del col·lectiu d'arquitectes també subratlla l'accessibilitat dels tècnics dels ajuntaments, especialment a Granollers, Figueres i Matadepera.

defensa que agilitar la tramitació de llicències d'obres i de planejaments urbanístics també permetria reduir el preu dels habitatges. Segons els càlculs presentats per l'associació madrilenya, Asprima, el retard a obtenir aquestes llicències (que a Espanya és d'una mitjana de vuit mesos) encareix un habitatge mitjà uns 12.802 euros, una xifra que se situa en els 26.145 euros a Barcelona, i en els 28.000 a Madrid.

El president de l'associació catalana, Lluís Marsà, va recordar que el sector necessita disposar de matèria primera per començar a treballar com més aviat millor i poder ser un motor de la recuperació. Marsà va defensar les mesures introduïdes en la llei catalana d'acompanyament que permeten als ajuntaments delegar l'elaboració de l'informe d'ideïtat tècnica en una entitat certificadora.

Joan Tous assenyala que "aquest és el model que utilitza la ciutat de Barcelona des del 2011: una delegació de funcions, de manera que la idoneïtat tècnica la revisa una entitat col·laboradora, que a la capital catalana és el Col·legi d'Arquitectes però que podrien ser altres col·legis tècnics o entitats certificadores au-

Arquitectes i promotors demanen que les ciutats deleguin tasques en entitats certificadores

toritzades (com passa amb les revisions dels ascensors o la ITV dels automòbils)". Els municipis es reservarien la verificació que es compleix amb la normativa urbanística municipal. "Explicitar-ho a la llei dona cobertura a alguns ajuntaments que tenien dubtes sobre aquest via", reconeix Tous, que explica que el col·legi està en converses amb ajuntaments de ciutats com Sant Cugat del Vallès, l'Hospitalet de Llobregat o Tarragona per implantar-ho.

Tous defensa que l'allargament dels terminis de tramitació "no només encareix les obres sinó que genera un gran cost d'oportunitat per al sector". Ara els promotors no són empreses locals, com fa 20 anys, sinó que estan finançats per grans fons internacionals. Allargar el termini redueix la rendibilitat anual del projecte, i aleshores aquests inversors prefereixen anar-se'n a altres llocs, però també a altres sectors, com el capital risc", un fet que deixa els promotors sense finançament per començar noves obres.

Tecniberia, la patronal de les grans enginyeries, també denuncia que la lentitud per concedir les llicències frena la construcció d'infraestructures industrials i de comunicacions, especialment per a l'indústria i per al sector de l'energia. "La recuperació del país i els seus sectors productius passa inevitablement per l'acceleració i la simplificació dels tràmits de concessió de les llicències administratives", assegura Tecniberia. La patronal demana que per a alguns sectors industrials (com ara les elèctriques i les petrolieres) hi hagi una única autorització estatal, mentre que en altres sectors aquest permís sigui de caràcter autonòmic, i que es canviï la legislació actual perquè les empreses d'enginyeria puguin donar el servei de suport tècnic i jurídic per concedir aquestes llicències. ■

LA VANGUARDIA